

Nr 7.

Ankom till riksdagens kansli den 21 februari 1921 kl. 11 f. m.

Utlåtande i anledning av väckt motion om viss ändring i lagen den 30 maj 1919 om begränsning av tiden för idkande av handel och viss annan rörelse.

Närvarande: herrar von Sneidern, von Sydow,* Carl E. Svensson,* Tjällgren, Boberg, von Koch, Julin, Lundberg,* Magnusson i Kalmar, Karlsson i Gasabäck, Hagman,* Magnusson i Skövde, Nilsson i Vibberbo,* Hage,* Carlsson i Solberga* och Falk.

* Ej närvarande vid utlåtandets justering.

I en inom andra kammaren väckt, till lagutskott hänvisad motion, nr 205, vilken behandlats av andra lagutskottet, har herr *Lithander* hemställt, att riksdagen måtte för sin del besluta sådan ändring i lagen den 30 maj 1919 om begränsning av tiden för idkande av handel och viss annan rörelse, »att frukt- och konfektyraffärer må få rätt att hålla öppet vardagar från kl. 9 f. m.—8 e. m., fredag och lördag till kl. 9 e. m samt söndagar kl. 1—5, 6—9 e. m.»

Beträffande motiveringen till ifrågavarande hemställan får utskottet hänvisa till motionen.

Enligt 1 § av lagen den 30 maj 1919 om begränsning av tiden för idkande av handel och viss annan rörelse må handelsbod hållas öppen till klockan 7 e. m. å söckendag. Därjämte må bod, där handel idkas med mejeriprodukter, ägg, margarin eller bageri- och konditorivaror, hållas öppen en timme längre. Vidare kan enligt 3 § genom kommunalt beslut den tillåtna tiden för öppethållande på aftonen i stad och köping utsträckas med en timme och på landet med två timmar. Alltså lämnar lagen i sin nuvarande lydelse, under förutsättning av att den kommunalt beslutande myndigheten medverkar, möjlighet för handelsbodas, där frukt och kon-

Utskottet.

ditorivaror säljas, att för hela sin rörelse hållas öppna till klockan 8 e. m. söckendagar och för konditorivaror till klockan 9 e. m. En likställighet med avseende på rätten att öppethålla butiker, där konditorivaror och där frukt saluhållas, skulle visserligen vara lämplig i de fall, där konditorivaror och frukt men inga andra varor samtidigt försäljas. Men färsk frukt hålles även till salu i många andra butiker, exempelvis sådana, där levande blommor, specerier eller andra varor försäljas, och dessa bodar skulle då komma i liknande belägenhet som frukt- och konfektyraffärer eller att under viss tid endast få försälja en del av i butiken till salu befintliga varor. De framställningar, som av motionären nu framföras, gjordes även under den nuvarande lagens utarbetande, men ansågs ej då hänsyn kunna tagas till desamma. Några nya synpunkter äro icke nu framförda.

Beträffande frukt- och konfektyraffärernas öppethållande å söndagar begränsades vid lagens antagande rätten till tiden mellan klockan 7 och klockan 10 f. m. och lades i den kommunalt beslutande myndighetens hand makten att såväl förbjuda öppethållandet dessa timmar som utsträcka rätten till två timmar efter klockan 1 e. m. Genom riksdagens beslut år 1920 medgavs kommunen tillåta öppethållande av nu ifrågavarande butiker till klockan 11 f. m., en utsträckning under tid, som i ekonomiskt avseende ej torde kunna betraktas såsom värdelös. Att nu gå längre och utöver redan medgivna två timmar efter klockan 1 e. m. tillåta öppethållande i den utsträckning, som motionären föreslår, kan utskottet icke förorda. Den begränsning av arbetstiden och den strävan att tillförsäkra affärsanställda söndagsvila, som är huvudsyftet med föreliggande lagstiftning, skulle, åtminstone vad det senare önskemålet beträffar, för i frukt- och konfektyraffärer anställda helt tillspillogivas genom bifall till motionärens framställning.

Utskottet får därför hemställa,

att förevarande motion icke måtte till någon riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 17 februari 1921.

På andra lagutskottets vägnar:

AXEL VON SNEIDERN.